

ENTREVISTA Phil Jones

director Climatic Research Unit, University of East Anglia

"Les previsions sobre el delta no semblen exagerades"

TERRES DE L'EBRE S. B.

Pregunta: Les previsions de l'afectació del canvi climàtic per al delta de l'Ebre estableixen que en l'any 2100 l'augment del nivell del mar serà d'entre mig metre i un metre de manera que el perill és a prop i evident. Creu que aquesta previsió és exagerada?

Resposta: Per fer una previsió, cal tindre en compte l'augment del nivell del mar (a escala mundial, a partir dels augments en la temperatura de l'aigua), l'expansió tèrmica, i també de la fosa del gel del mar. La pujada del nivell del mar segons l'IPCC pel 2100 es troba dins de la gamma de 0,5 a 1,0. La gran incògnita és quan es fondran Groenlàndia i l'Antàrtida i la velocitat a què es produirà. Hi ha també una qüestió de si la regió del delta de l'Ebre s'està afonant amb relació al nivell del mar actual. Per tant, el pronòstic no sembla exagerat.

P: Creu que es poden posar en pràctica mesures que eviten qualsevol tipus de dany o pensa que la si-

tuació és inevitable?

R: Pel que fa al nivell del mar, fins i tot si estem tots d'acord a Copenhaguen per reduir les emissions massives (diguem el 80% de reducció d'emissions de 1990 fins a 2050) no es provocarà gran diferència en l'elevació del nivell del mar.

P: L'augment de la temperatura mitjana de 0,6 graus que ha experimentat el planeta en el segle passat s'ha concentrat especialment en els pols?

R: No, hi ha hagut un gran augment en els tròpics. L'augment és de 0,75 °C en els últims 100 anys. És més acusat en les regions polars que en els tròpics, però no molt més. En termes del canvi, l'augment és més significatiu en els tròpics, a causa que les temperatures varien en menys d'un any més que en les regions polars.

P: La Mediterrània és una de les àrees més vulnerables a causa de l'augment del nivell del mar?

R: No estic segur que siga més vulnerable que altres regions. Qualsevol regió amb poca amplitud de les ma-

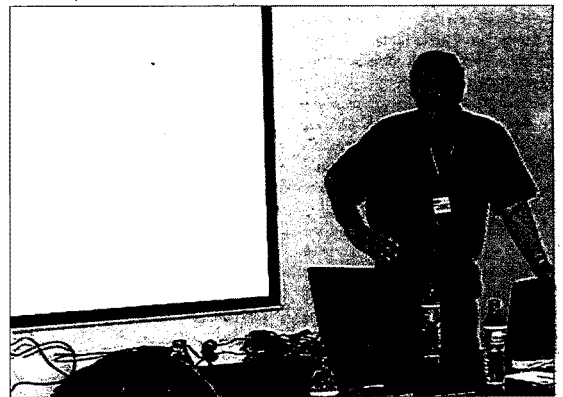
rees serà més vulnerable, ja que l'augment previst és gran en comparació amb el que passa normalment. Al Regne Unit tenim una amplitud de les mareas de gran mida (fins a 10 metres en alguns llocs), per la qual cosa de 0,5 a 1,0 m d'augment el problema és menor. De la Mediterrània probablement la zona més afectada siga la Mediterrània oriental, en particular al delta del Nil occidental.

P: D'una manera global, encara tenim l'oportunitat de corregir aquesta tendència? De quant de temps disposem?

R: Pel que fa al nivell del mar, és probable que siga massa tard. En el cas dels augments de temperatures, encara tenim una oportunitat.

P: Reduir les emissions significa canviar el nostre nivell de vida i economia. Creu que la gent està realment conscienciada?

R: No. He vingut a la reunió amb la companyia Ryanair a l'aeroport de Reus. El cost del vol és 70 £ anada i tornada. Es tracta d'unes poques lliures menys que la tarifa de ferrocarril

Phil Jones en una imatge d'arxiu.

d'anada i tornada entre Norwich i Londres. Això és incorrecte. No es tracta només de nivell de vida, sinó de revisar les nostres prioritats.

P: Una de les seues especialitats és la paleoclimatologia. Cal retrocedir fins a l'edat dels dinosaures per ser capaços de predir el futur pròxim o quin és el període més rellevant per estudiar?

R: No! L'únic període recent rellevant per al futur són els últims 2.000 anys.

P: Com es pot estudiar el clima en els períodes antics quan no hi ha instruments de confiança?

R: Desenvolupem les reconstruccions a partir de registres que queden marcats als arbres, testimonis de gel, coralls i als registres documentals. Aquests estan disponibles en els últims 2.000 anys. Hi ha altres poders, així com per períodes més

llargs.

P: A partir de quin augment global de temperatures hi ha un risc biològic real?

R: A mesura que augmenta la temperatura de l'oceà, es produeixen també cada vegada més àcids, a causa de l'absorció de CO₂. Els animals que fan els dipòsits ja no seran capaços de fer les seues closques si el pH es fa més negatiu. Amb temperatures més altes, hi haurà més esdeveniments d'emblanquiment de corall.

P: Creu que algunes de les malalties actuals poden tindre alguna relació amb l'augment de temperatura?

R: Sí es refereix a les malalties humanes, llavors això és molt difícil de provar. Hi ha diversos estudis que suggereixen que el canvi climàtic ha afectat les zones d'influència de la malària. ■

El campus de l'Ebre vol ser un referent en l'estudi del canvi climàtic amb el nou C3

El centre té la seu a Tortosa i ja participa en projectes estatals i internacionals per reconstruir el clima i fer prediccions

GUSTAU MORENO / Tortosa
● El campus de la Universitat Rovira i Virgili (URV) a les Terres de l'Ebre va presentar ahir el nou Centre en Canvi Climàtic (C3), que ja ha començat a treballar a l'edi-

fici Betània de Tortosa i que tindrà la seu física al nou edifici que s'està construint al parc de Remolins. Al marge de l'acte institucional, la presentació del que és el primer centre universitari del país especialitzat en

el canvi climàtic es va completar amb una jornada científica en què van participar experts de prestigi mundial, com ara el britànic Phil Jones o el nord-americà Thomas Peterson. Un dels objectius del C3 és esde-

venir un referent internacional en l'estudi del canvi climàtic, per determinar els impactes de l'escalfament global sobre el medi ambient, i com s'hi poden adaptar o com poden mitigar-los els humans.

Menys d'una setmana després de la posada de la primera pedra del nou edifici del campus de les Terres de l'Ebre, la URV va presentar ahir a Tortosa la seua primera aposta per iniciar el procés d'especialització del campus en l'àmbit del medi ambient i la recerca sobre el canvi climàtic. El C3 ha nascut com una estructura de recerca pròpia, amb seu al campus de l'Ebre i associada a la unitat predepartamental de geografia de la URV. La directora del C3, la doctora Manola Brunet, va remarcar que l'objectiu del centre serà excel·lir en la recerca, en la docència reglada i no reglada i en la capacitat internacional, però també en l'assessorament científic, la divulgació i la transferència de coneixement a la societat del territori.

El C3 rep l'herència del grup anterior d'investigadors de la URV, que durant els últims cinc anys ha assolit un cert prestigi internacional en l'àmbit de l'anàlisi i la reconstrucció instrumental de la variabilitat del canvi climàtic. Ara aquest equip s'ha implantat a Tortosa i ha estat l'embrí del nou C3. «L'interès de la URV és fomentar la societat del coneixement i de la innovació a les Terres de l'Ebre», va afegir-hi Brunet, que va parlar d'implantar-hi màsters i estudis de postgrau, així com de continuar excel·lint en el camp de la recerca sobre el canvi climàtic. I tot plegat, estretant la col·laboració amb institucions del territori com ara l'Observatori de l'Ebre, a Roquetes, o la unitat d'ecosistemes aquàtics de l'IRTA de Sant Carles de la Ràpita. «Ara som una estructura petita i jove, però d'aquí a tres anys volem passar dels deu investigadors», va concloure.

Per la seua banda, el rector de la URV, Francesc Xavier Grau, va voler des-

El rector de la URV va presidir la presentació del nou Centre en Canvi Climàtic (C3), amb seu a Tortosa. / G.M.

Els projectes actuals i immediats del C3

● La directora del C3, Manola Brunet, va valorar que el nou centre de recerca del campus de les Terres de l'Ebre serà «un gra de sorra més» per millorar l'estudi i la detecció del canvi climàtic, així com dels impactes que l'escalfament global tindrà en els ecosistemes. «Esperem no decebre les expectatives, i poder convertir-nos en un referent, per posar el nom de Tortosa i de les Terres de l'Ebre en un lloc rellevant de l'àmbit científic internacional», va precisar. En aquest sentit, la directora del C3 va explicar que ja han començat a treballar en dos projectes d'abast estatal. El primer, per calibrar la informació i reconstruir la variabilitat del clima a l'Estat espanyol durant els últims 30.000 anys. I el segon, per analitzar la variabilitat dels extrems climàtics a la península Ibèrica. A banda, el C3 també participa en un projecte internacional per desenvolupar una base de

dades d'alta qualitat de la conca mediterrània, en què participen 22 països. «Sense dades d'alta qualitat, no podem reproduir uns models climàtics del passat que ens serveixin per fer prediccions amb credibilitat», va dir Brunet, que va recordar que no es mesura el clima de la mateixa manera a tot arreu. A més, també col·laboraran amb l'Organització Meteorològica Mundial (OMM) en la formació d'investigadors d'altres països.

tacar que una jornada científica com la d'ahir a Tortosa és «l'entorn de treball» en què s'ha de moure el nou C3. Grau va reiterar el compromís de la URV per construir a l'Ebre un campus amb activitat acadèmica completa. «Hem volgut evitar la duplicitat de polítiques acadèmiques i que l'activitat del campus de l'Ebre no fos subsidiària d'altres àmbits de la URV, defugint el caràcter de la delegació universitària», va remarcar. Grau també va afegir-hi que és

per això que van fomentar l'ampliació dels estudis, i va destacar que durant aquest procés de definició del projecte del campus de l'Ebre ja s'han implantat els magisteris en educació infantil i en educació primària. «Avui no podríem ser aquí sense un projecte definit i una estratègia d'identificació dels àmbits singulars», va assenyalar.

Així, de la mateixa manera que la URV s'ha especialitzat en els àmbits de la química i l'energia, l'arqueologia clàssica i l'eno-

logia als campus de Tarragona i Reus, l'objectiu és fer el mateix amb el medi ambient, la nova cultura de l'aigua i el canvi climàtic al campus de les Terres de l'Ebre. «Els Ports, el Delta i el riu són uns àmbits molt potents a Catalunya i a l'Estat, i al territori ja hi ha gent de l'Observatori de l'Ebre i del centre d'aquicultura de la Ràpita que hi treballen», va precisar el rector de la URV. «També seria bo que el riu permetés comunicar-nos amb l'institut de recerca que l'Estat ha

previst a Saragossa», va dir. «Ara cal un lideratge i que algú assumeixi la responsabilitat d'omplir de contingut el nou C3», va advertir Grau, que va agrair la predisposició de Brunet a l'hora de comandar el centre. «Avui ningú no discuteix l'existència del canvi climàtic, però és una paraula tan estesa que pot perdre el seu significat per la banalització del terme», va alertar. «El repté és seguir comunicant, sense perdre el rigor científic», va sentenciar Grau.

«Anglaterra podria tenir el clima actual de Catalunya, l'any 2080»

GUSTAU MORENO / Tortosa

● «Per determinar la variabilitat del clima, és important recórrer als fets històrics i tenir registres que ens parlin del que ha passat al llarg dels anys», va afirmar ahir el britànic Phil Jones, director de la prestigiosa *Climatic Research Unit*

de la Universitat d'East Anglia, a Norwich. Jones, que també va dirigir l'equip que va documentar l'escalfament global als vuitanta, va dir que és evident que ara fa més calor que a l'edat mitjana, i que cal determinar fins a quin punt aquesta alteració ha estat causada per l'acció humana. Segons aquest expert, les causes naturals no expliquen l'augment de la temperatura en els últims 40 anys, i per entendre l'escalfament global cal tenir en compte l'emissió dels gasos de l'efecte hivernacle. Jones va remarcar que també han variat les precipitacions, amb més pluges a Amèrica del Sud i les regions tropicals, i menys pluges a la Mediterrània, Àsia i Àfrica. A banda, va pronosticar que, encara que hi hagi acord en la reducció de les emissions a la propera conferència de Copenhaguen, serà pràcticament «impossible» aturar la pujada del nivell del mar. «Els propers anys estan predeterminats; el 2080, a Anglaterra tindrem més de 100 dies a l'any amb més de 25 graus, i el nostre clima serà com el que teniu a Catalunya», va dir Jones.

«La pujada del nivell del mar amenaça la seguretat nacional»

GUSTAU MORENO / Tortosa

● El doctor Aryan van Engelen, de l'organisme estatal KNMI, va tancar la jornada científica d'ahir a Tortosa amb una petita conferència sobre els escenaris climàtics del 2050, i com es preveuen adaptar a Holanda els diferents sectors. Per exemple, tenen un contacte

directe amb els promotors de parcs eòlics, però també amb les companyies que gestionen el clavegueram, molt interessades a saber què passarà entre els anys 2050 i 2100, ja que hauran de renovar una altra vegada les xarxes, millorades per llei en els últims vint anys. «A més, a Holanda tenim el 50% del territori per sota del nivell del mar, i la pujada del nivell a causa del canvi climàtic és una veritable amenaça per a la nostra seguretat nacional», va remarcar. En l'escenari més greu, la previsió del govern holandès és que el nivell del mar pugui pujar fins a mig metre. Van Engelen va recordar les similituds entre Holanda i Catalunya, dos països amb uns deltes importants i al costat del mar. Segons el tècnic del KNMI, a Holanda preveuen un augment de la calor, tant de dia com de nit, i un clima cada cop més càlid i humit. Les previsions dels experts holandesos també inclouen pluges més fortes a l'estiu i més vents de l'est. «Sobretot, sabem que Holanda serà més càlida i també més humida en les pròximes dècades», va sentenciar Van Engelen.

«Hi haurà més inundacions i morts per la calor»

GUSTAU MORENO / Tortosa

● Els dos conferenciants estel·lars de la jornada sobre el canvi climàtic que ahir va fer-se a Tortosa van ser Tomàs Molina, el cap de meteorologia de Televisió de Catalunya, i Thomas Peterson, responsable del National Climate Data Center dels Estats Units i president de la comissió de l'Organització Meteorològica Mundial (OMM) que estudia el canvi climàtic. Peterson acaba de presentar a la Casa Blanca el seu informe sobre els impactes presents i futurs dels cimes extrems als Estats Units, i les seues obser-

vacions eren molt esperades. Peterson va remarcar que l'equip de Barack Obama està prestant més atenció a l'opinió dels científics sobre el canvi climàtic, i va detallar que en l'informe han estudiat diferents escenaris amb

més i menys emissions de gasos d'efecte hivernacle, i la seua repercussió en els diferents aspectes de l'economia i de la vida humana. En aquest sentit, va deixar clar que el canvi climàtic està

«induït» per l'activitat humana, i que els seus efectes ja estan en curs als Estats Units. Així, va dir que han augmentat les pluges fortes, i que s'han reduït les precipitacions més febles. La previsió és que es redueixin les pluges als estats del sud, i que les regions properes a l'oceà Àrtic i Alaska s'escalfin més. Les precipitacions de neu a les muntanyes es convertiran en pluja, però hi haurà més sequera en estats com

Arizona, i més risc d'incendis forestals. Peterson va dir que calculen una pujada d'entre 2,5 i 3 metres del nivell del mar, i que això agreujarà l'impacte dels huracans, amb «més inundacions i més malalties aquàtiques». A més, en ciutats fredes com ara Nova York hi haurà «més morts per la calor». L'expert de l'OMM també va advertir que els Estats Units patiran plagues d'insectes, com ara una recent d'escarabats a Alaska. «Les dues opcions que tenim són mitigar els efectes, reduint les emissions de fums, i adaptar-nos als canvis», va dir.

UNIVERSITAT ■ UN EQUIP DE 10 INVESTIGADORS INTEGREN EL CENTRE EN CANVI CLIMÀTIC, C3

La URV obre a Tortosa un centre científic per estudiar el canvi climàtic

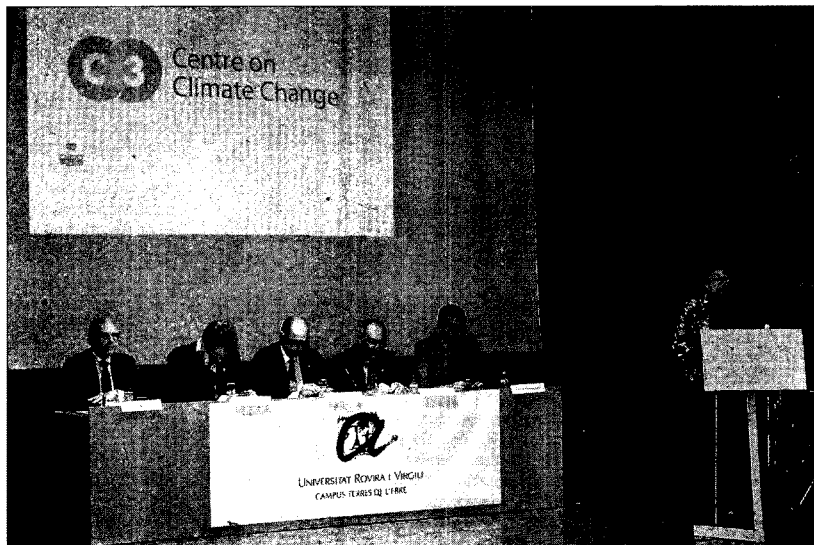
La Universitat Rovira i Virgili va presentar ahir el nou Centre en Canvi Climàtic, conegut com a C3, amb seu al Campus de la URV a les Terres de l'Ebre. El centre, format per un equip de deu investigadors, ha de permetre millorar l'estudi i la detecció del canvi climàtic i els impactes que tindrà tant en els sistemes naturals com humans.

PER A. C.

En el marc d'unes jornades científiques per analitzar la incidència del canvi climàtic, el rector de la URV, Francesc Xavier Grau, va presidir ahir al matí l'acte de presentació del nou centre d'investigació científica ubicat a Tortosa. La directora del C3, Manola Brunet, fou l'encarregada d'exposar les característiques del centre, el primer universitari en aquesta especialitat a Catalunya.

El centre, que neix com hereu d'un grup de recerca de la URV en aquest àmbit, disposa d'un pla estratègic de tres anys per treballar en cinc eixos bàsics: recerca, docència reglada i no reglada, capacitat internacional, assessorament científic, transferència de coneixements i la divulgació dins l'àmbit de la reconstrucció i anàlisi instrumental del canvi climàtic.

Brunet destacà que tot i que fa molts anys que es fa observació

Acte de presentació del Centre en Canvi Climàtic, ahir al matí a l'auditori Pedrell de Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

meteorològica, encara calen dades millors per poder crear models climàtics tant a escales locals com nacionals i internacionals.

En aquest sentit, subratllà que el fet que s'hagi escollit les Terres de l'Ebre per ubicar aquest centre universitari no és casual. «És un dels territoris més sensible al canvi climàtic de Catalunya i també de l'Estat, sobretot el delta de

l'Ebre», recordà. Així doncs, el C3 vol intensificar els lligams amb dos centres científics ja establerts al territori, l'Observatori de l'Ebre i el Centre d'Aqüicultura de l'IRTA a Sant Carles de la Ràpita. A mitjà termini, a més, es volen promoure estudis de doctorat i postgrau especialitzats en canvi climàtic.

En la jornada d'ahir, també hi va prendre part el director del Ser-

vei Meteorològic de Catalunya, David Rodríguez, així com Francisco Cadarso, director de l'Agència Espanyola de Meteorologia (AEMET). Tot dos van destacar la importància de disposar d'unes dades fiables per aprofundir en un coneixement científic més precís i van mostrar el seu suport a aquest nou centre d'investigació científica.

Aval d'alt prestigi mundial al nou C3

TERRES DE L'EBRE Redacció

"Les Terres de l'Ebre han d'estar en el mapa de coneixement del món". Aquesta frase pronunciada pel rector de la URV, Francesc Xavier Grau, durant l'acte institucional de presentació del nou Centre en Canvi Climàtic (C3), dóna so a l'anhel que aquesta universitat propugna per al territori i que vol plasmar posant al campus l'embrió d'un espai de recerca acadèmica especialitzada sota la direcció de Manola Brunet. La presentació va

El projecte acadèmic passa també per un màster i un programa de doctorat

comptar amb la presència de representants institucionals, com l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel; el vicepresident de la Diputació, Pere Pansello; el president de l'Agència Estatal de Meteorologia, Francisco Cadarso, i el director del Servei Me-

teorològic de Catalunya, David Rodríguez. Però l'aval científic que ja rep el centre, basat en la trajectòria que fins ara s'havia concentrat al campus de la URV a Tarragona, en dóna fe i l'assistència d'algunes de les primeres espases en l'àmbit mundial pel que fa a la investigació relacionada amb el canvi climàtic. En aquest sentit, entre els convidats a l'acte hi havia el professor Phil Jones, director de la Climate Research Unit de la Universitat d'East Anglia i un dels responsables dels informes pioners sobre aquesta temàtica; Tomàs Molina, cap de Meteorologia de Televisió de Catalunya; Thomas Peterson, director del programa de seguiment de l'Organització Meteorològica Mundial (OMM); Omar Baddour, també de l'OMM; Malcolm Haylock, expert a avaluar la perspectiva de les companyies d'assegurances, i Aryan Van Engelen, especialista en els escenaris climàtics a Holanda.

El nou Centre en Canvi Climàtic intentarà posar les arrels per convertir-se en un punt de referència en la reconstrucció i anàlisi del clima del passat. Una tasca ingent que passa per la recopilació de dades, la digitalització i també la re-

Un moment de la presentació, a l'auditori Felip Pedrell. LVDE

cerca dels instruments informàtics necessaris per garantir el màxim control de qualitat sobre les sèries estadístiques. La investigació científica que s'hi desenvolupa anirà de la mà d'un projecte acadèmic que passa també per despegar estudis de màster i doctorat "capaços d'atraure l'interès d'estudiants d'arreu del món que s'hi vulguen es-

pecialitzar". Però la seua tasca ha d'arribar també a tindre aplicacions d'abast general, segons va suggerir l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel, en mostrar el seu interès que "el C3 ens aporte aspectes que ens siguin útils en l'àmbit local" i va reconèixer que també "els ajuntaments sentim una corresponsabilitat per tindre el C3 aquí". ■

EL COMPLEMENT

Què hi pot fer el món local?

"El canvi climàtic és inevitable i, per tant, és necessari adaptar-s'hi". Tomàs Molina, cap de Meteorologia de Televisió de Catalunya, va dirigir aquest missatge als representants del món local que van assistir durant dos dies a la jornada *Món local i canvi climàtic. Què hi podem fer?*, organitzada per la Diputació de Tarragona. Molina va analitzar les causes i els efectes del canvi climàtic, i les possibles repercussions en el món local. "Hem d'adaptar-nos als canvis del món", va afirmar referint-se als nous "usos del clima" en sectors com l'agricultura, el turisme i la pesca. En aquest sentit, va alertar que "tindrem problemes d'aridesa i, per tant, s'hauran de revisar els usos a l'agricultura". El president de la Diputació, Josep Poble, va destacar durant la intervenció inaugural de les sessions l'aposta de la institució intercomarcal pel medi ambient i la sostenibilitat. "Des de la Diputació hem d'aportar solucions locals davant reptes ambientals globals i locals", va afirmar Poble.

La foto del dia

JULIO CARBÓ

Montilla reafirma el compromís verd del Govern

El president de la Generalitat, José Montilla, va exaltar ahir el «compromís» de Catalunya «amb un horitzó més net per al planeta» durant una visita a la seu de Sendeco2, borsa de drets d'emissió de CO₂ a Barcelona.

 MEDI AMBIENT

Renfe emetrà el 2020 el 57% menys de CO₂ que el 1990

☉ La companyia diu que és «part de la solució al problema mediambiental»

JUAN RUIZ SIERRA
MADRID

Renfe va sortir ahir amb un cabàs de dades que pretenen provar fins a quin punt el ferrocarril és de color verd. La majoria de les conclusions de la companyia es basen en aquesta hipòtesi: si l'any que ve desapareguessin els trens i totes les perso-

nes que fins llavors es desplaçaven per aquest mitjà de transport ho haguessin de fer en avió, cotxe, moto o autobús, ¿quant augmentarien les emissions de diòxid de carboni a tot Espanya? Segons els càlculs de Renfe, 2,5 milions de tones, una xifra similar a la que genera el consum energètic de vuit milions d'habitants, els mateixos que té Andalusia. ¿I si l'AVE Madrid-Barcelona no sortís mai més de cap estació? Aquí la companyia va oferir dades del primer any de funcionament del tren

d'alta velocitat: si tots els que l'han fet servir en aquest temps haguessin recorregut el trajecte per altres mitjans, s'haurien generat 250.000 tones més de gasos d'efecte hivernacle, una quantitat equivalent a la que produeix el consum elèctric d'una ciutat com Saragossa.

Conclusió: «Som part de la solució al problema mediambiental», va declarar el director general econòmic de Renfe, Francisco Celso González, durant una presentació que mai es va separar del to pompós. I

en el futur, va continuar, la companyia, que és el primer consumidor elèctric d'Espanya, serà responsable d'un estalvi energètic encara més important.

D'acord amb González, el 2020, gràcies a la «progressiva millora» de la seva eficiència energètica, els ferrocarrils de Renfe emetran un 57% menys de diòxid de carboni del que emetien el 1990. De fet, l'any passat, el 2008, el 23% de l'energia consumida per la companyia provenia de fonts renovables. El director econòmic va anunciar que Renfe prepara un nou pla d'eficiència amb el qual pretén que el 2011 els seus costos energètics disminueixin en 53 milions d'euros i les seves emissions de gasos hivernacle es redueixin en 115.000 tones. ■

España podrá emitir en 2020 más CO₂ de lo acordado en Kioto

Los actuales compromisos internacionales no impedirán una subida de la temperatura de dos grados

MANUEL ANSEDE
MADRID

El presidente del Gobierno proclamó hace 20 días que los efectos del cambio climático serán "mucho más devastadores" que los de la actual recesión económica. Sin embargo, España, al contrario que la gran mayoría de los países industrializados, no estará obligada a reducir sus emisiones de gases de efecto invernadero hasta 2020, según ha denunciado Ecologistas en Acción. Un informe de la ONG presentado ayer asegura que, se decida lo que se decida en la inminente cumbre sobre el clima de Copenhague, las emisiones de España podrán aumentar incluso más del 15% actualmente permitido por el protocolo de Kioto.

Para el responsable de cambio climático de la organización, Pablo Cotarelo, este margen de aumento sólo puede conducir a que "no se tomen las medidas necesarias para llegar al tan anunciado cambio de modelo de desarrollo": la famosa Ley de Economía Sostenible promovida por José Luis Rodríguez Zapatero. El estudio de la ONG -que se apoya en el reparto interno de la UE para cumplir su objetivo global de reducción de emisiones, benévolo con España-

subraya que, si los 27 se comprometen a bajar su dosis de CO₂ a la atmósfera un 20%, los españoles podrán seguir emitiendo más de 374 millones de toneladas en 2020: un 30% más que en 1990, el doble de lo acordado en Kioto. Incluso si la UE optara por un compromiso más ambicioso en Copenhague y anunciara un recorte del 30%, España podría superar los 341 millones de toneladas, un 18,5% por encima de los niveles de 1990.

Esperanza en las renovables

La ONG explicó ayer que Suecia, Reino Unido y Francia ya cumplen sus objetivos de Kioto y Alemania está a punto de hacerlo. Por el contrario, "España es el país de la UE que más se aleja de su objetivo". El año pasado, el estancamiento del sector de la construcción permitió una bajada considerable de las emisiones españolas, pero aún así, actualmente superan en un 42% las de 1990. Sin embargo, los datos del Observatorio de la Electricidad de WWF, publicado el martes, dan un poco de aire al discurso sostenible de Zapatero. En septiembre, las emisiones de CO₂ cayeron un 14% respecto al mismo periodo de 2008, gracias a la aportación de las energías renovables, so-

El director de Greenpeace, Juan López de Uralde, esta semana en el Ártico. GREENPEACE

CIFRAS

El reparto en la UE beneficia a España

20%

> REDUCCIÓN EN LA UE
La Unión Europea se ha comprometido, de manera

unilateral, a disminuir un 20% sus emisiones en 2020 respecto a 1990. Si en Copenhague se logra un acuerdo, la UE está dispuesta a llegar al 30% de bajada.

42%

> POR ENCIMA EN ESPAÑA
Las emisiones de gases de efecto invernadero en España se incrementaron un 42% entre 1990

y 2008, pese a que el protocolo de Kioto sólo permite una subida del 15% hasta 2012.

30%

> POR ENCIMA EN 2020
Si la UE se limita a una reducción del 20%, el reparto interno de las emisiones en la UE permitirá a España emitir un 30% más hasta 2020, pese a lo firmado en Kioto.

bre todo la eólica. Ha sido el septiembre menos carbónico desde 1999.

Fuentes del Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino ponen en duda los cálculos de Ecologistas en Acción, ya que "el asunto es mucho más complejo que como lo plantean". Las mismas fuentes, sin embargo, admiten que la UE ha rebajado las exigencias a España. "Cuando se negoció Kioto, a mediados de la década de 1990, nadie pensaba que íbamos a crecer tanto, con seis millones de habitantes más, por eso se nos pidió un sobreesfuerzo", explican.

El Ministerio pone un ejemplo: España ocupa el puesto 23 en la lista de países que más emiten per cápita, por detrás de Francia y Alemania y por debajo de la media de la UE-15. Sin embargo, es el país europeo que más se aleja del cumplimiento de Kioto. "El reparto interno de la UE ha intentado corregir ese desajuste", zanján.

A falta de 58 días para el cónclave político que decidirá el futuro del planeta, la cumbre de Copenhague, los países desarrollados han prometido una reducción de sus emisiones que, globalmente, podría significar un descenso de entre el 10% y el 24% para 2020, respecto a 1990, según el World Resources Institute. Pero, pese a la guerra diplomática que ha sido necesaria hasta ahora, estos compromisos no sirven para nada. Todavía están muy lejos del 25% al 40% que la ONU estima ineludible para evitar un aumento de la temperatura de más de 2° C, algo que tendría consecuencias irreversibles para el planeta. ●